

KWEEK MET BOA CONSTRICTOR

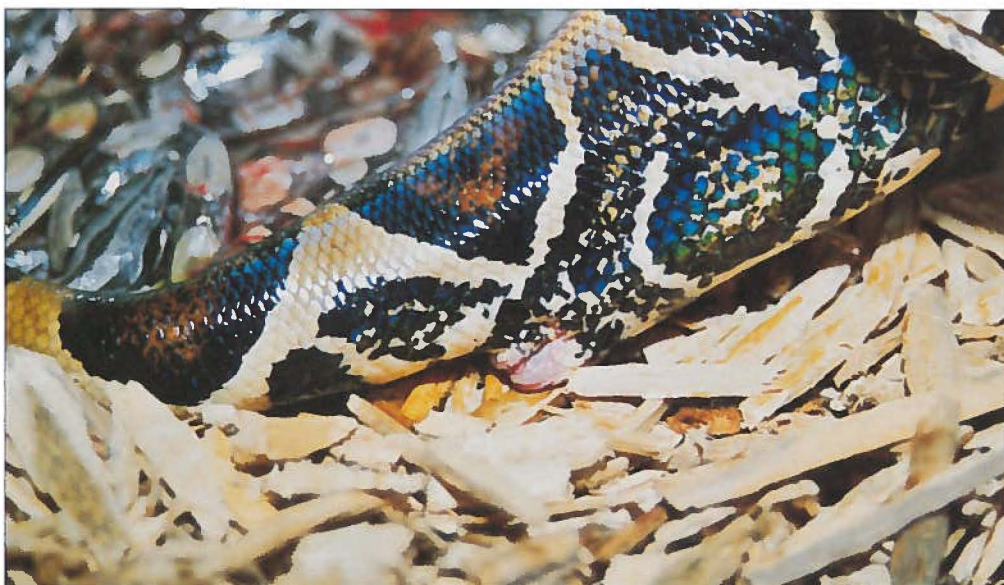
**Dick van den Berg,
Van Riemsdijkgaarde 37,
3981 XG Bunnik. 030-6564046;
e-mail: dick@bergbunnik.demon.nl**

Sinds tien jaar houd ik boa constrictors. Met mijn tweede vrouwtje en derde mannetje ben ik er inmiddels eindelijk in geslaagd nakweek te krijgen. Het vrouwtje is nu zes jaar en heb ik overgenomen van een andere liefhebber. Het mannetje is waarschijnlijk wildvang, want het komt uit een Poolse dierentuin. Ik heb hem gekocht van een handelaar. Hij is nu waarschijnlijk vijf jaar. Het vrouwtje is fors: 2,20 meter lang en 14 kilogram zwaar. Het mannetje is met 1,60 meter en 6 kilogram weliswaar kleiner, maar erg mooi.

In december 1997 nam ik voor het eerst een langdurige paring waar, ongeveer drie dagen, met tussenpozen. Voorafgaand heb ik geen paringsstimu-

lans toegepast. Het vrouwtje weigerde vanaf die tijd alle voedsel, het mannetje was altijd al een matige eter, maar at nu nóg minder. Niet heel veel dikker geworden, beviel het vrouwtje in mei 1998. Het resultaat was echter 34 onbevuchte eieren, qua grootte ongeveer de helft van een kippenei, dadelvormig en zacht kneedbaar. Oorzaak van deze miskraam is waarschijnlijk de toediening van medicijnen. Ik was vergeten - klassieke beginnersfout - haar voedsel, een rat, op een avond te verwijderen. Aangezien het vrouwtje niet at wegens haar zwangerschap, is de rat maar aan haar begonnen. Zes happen uit haar rug waren het gevolg. Bij Diergeneeskunde in Utrecht hebben ze haar behandeld en ze herstelde zeer snel.

Tot juli van dit jaar heb ik verder niets bijzonders waargenomen. Het vrouwtje at niet heel veel, maar wel regelmatig. Tot mijn grote verbazing ontdekte ik 29 juli, 's avonds om een uur of tien, dat ze bezig

De geboorte van een boa. Foto: Dick van den Berg.

KWEEK MET BOA CONSTRICTOR

was met bevallen. Ik was nog net op tijd om de laatste er uit te zien komen. In mijn terrarium lag een groot plakkaat met jongen, waarvan er een heleboel nog in de eierzak zaten. Publicaties over het kweken met boa's zijn sporadisch, maar ik heb er een gevonden, een publicatie van G.M.M. Foekema in *Lacerta* van mei 1973. Erg oud, maar zeer bruikbaar. Ik ben geen wetenschapper, dus wegen, meten en dat soort dingen, daar doe ik niet aan.

De vader heb ik meteen na de geboorte verwijderd, de jongen heb ik een dag met rust gelaten, daarna heb ik de moeder verwijderd. Zij was sterk vermaerd en woog zeker de helft van haar oorspronkelijke gewicht nog maar. Daarna heb ik het hele dooierpakket geprobeerd te ontrafelen. De jongen heb ik zelf uit het vlies laten komen, laat de natuur haar gang maar gaan. Na alles schoongemaakt te hebben, heb ik de jongen geteld: 28 gezonde slange-

tjes, alle prachtig van kleur. Bovendien een prima sexratio: 15 mannetjes en 13 vrouwtjes.

De moeder, de jongen en de vader heb ik daarna weer bij elkaar gebracht. De moeder vervulde haar rol voorbeeldig. Keurig draaide zij een cirkel om de jongen. Zo heb ik de familie drie dagen laten liggen. De vader kwam vaak nieuwsgierig kijken. Zowel de moeder als de jongen trokken zich daar weinig van aan. De moeder reageerde fel op iedere beweging van buiten het terrarium, je kon zien dat ze hongerig was. De jongen heb ik uiteindelijk in een apart terrarium gedaan. De navelstrengetjes waren al bijna verdroogd. De moeder heb ik twee kleine ratten gegeven die ik toevallig nog had. Drie dagen later at ze nog drie grote ratten die ik in allerijl had laten laten komen. Meer voedsel vond ik niet verantwoord en ik besloot haar even te laten rusten.

Na de bevalling. Foto: Dick van den Berg.

Op 6 augustus, dus acht dagen na de geboorte, was er een vervelfestijn. Praktisch bij allemaal tegelijk vond de eerste vervelling plaats. Vijf dagen later ben ik met voeren begonnen, toen waren de jonge boa's dus bijna twee weken oud.

In twee dagen tijd aten er achttien, de laatste ruim twee weken later. Niet dat ik mij zorgen maakte, maar de laatste was wel erg traag, Waarschijnlijk zijn de meeste jongen zó goed doorvoed geboren, dat ze nog even geen voedsel nodig hadden. Op 31 augustus was ik al weer bezig met de derde ronde simultaan voeren. Drie aparte bakken naast elkaar, slangetje erin, volwassen muis erbij en alle drie binnen 10 seconden gepakt. In een paar uurtjes klaar. Als ze eenmaal de smaak te pakken hebben, gaat het snel. Om de twee weken voer ik ze nu twee tot drie muizen en er is er niet één meer bij die treuzelt. Binnen twee uur ben ik klaar.

Nu, 27 oktober 1999, heb ik er na de slangendag nog 22 over. Ze groeien snel en worden met de dag mooier. Ze zijn flink gegroeid, zo'n 75 cm, en ook zijn ze behoorlijk dik geworden. Ik vond het al met al een belevenis en hoop dit nog vaak mee te maken. Niet in de laatste plaats om de nog steeds voortwoekerende handel in slangen tegen te gaan. Helaas is onze internationale slangendag een triest voorbeeld daarvan. Uit verschillende gesprekken bleek toch maar weer, dat je de meest uitzonderlijke slangen gewoon op bestelling kunt verkrijgen, als je maar over voldoende contantjes beschikt.

LITERATUUR

Foekema, G., *Ontwikkeling en voortplanting van Boa constrictor (Linnaeus) in een huiskamerterrarium*. Lacerta 31 (1973).

Een zorgzame moeder. Foto: Dick van den Berg.

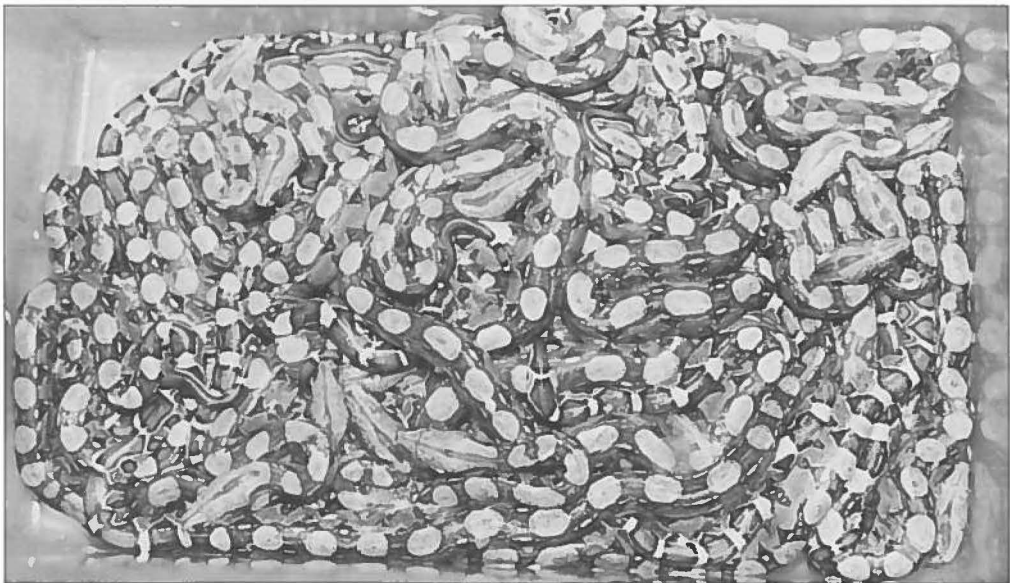
KWEEK MET BOA CONSTRICTOR

Het eerste voedsel. Foto: Dick van den Berg.

Jasjes uit! Foto: Dick van den Berg.

Een prachtig boa-schilderij. Foto: Dick van den Berg.